

ประชาธิปไตยจะเติบโตได้ ถ้ารัฐบาลและสังคมไทย
รู้จักฟังบุญฤทธิการและพระราชอำนาจของในหลวง

เก่งมาจากไหน จึงไม่เอา กษัตริย์

ปริทรรศน์การเมืองไทยถึงปัจจุบัน

ปราโมทย์ นาคกรทรพ

สารบัญ

คำนิยม

คำนำสำนักพิมพ์

คำนำผู้เขียน ในการพิมพ์ครั้งที่ 1

คำนำผู้เขียน ในการพิมพ์ครั้งที่ 2

ลำดับเหตุการณ์จุดเปลี่ยนการเมืองไทย

1. รัฐธรรมนูญพระราชทาน : โอกาสที่พลคปไปยุคสุจินดา 30
(16 พฤศจิกายน 2548)
2. ทักษิณควรวางโอกาสทิ้งพระราชอำนาจ 42
(17 พฤศจิกายน 2548)
3. มาตรา 7 และการงดใช้รัฐธรรมนูญบางมาตรา 50
เป็นการรักษา มิใช่ทำลายรัฐธรรมนูญ
(9 มีนาคม 2549)
4. โอกาสสุดท้ายของทักษิณ 58
(18 กันยายน 2549)
5. ชั่ววรพุทธเจ้า เขมโนและศิระกราน 66
(19 พฤศจิกายน 2550)
6. การเลือกตั้ง 23 ธันวาคม 2550 กับความมั่นคงของสถาบันกษัตริย์ 74
(19 ธันวาคม 2550)
7. การเกิดหรือการสร้าง "สัญญาภาค" เพื่อแก้วิกฤติการเมือง 78
(17 มกราคม 2551)
8. แก่รัฐธรรมนูญโดยสภาน้ำเฝ้า ระวังเราจะพากันไปตาย 90
(10 เมษายน 2551)
9. ทหารกับความมั่นคงของชาติและราชบัลลังก์ 98
(12 กันยายน 2551)
10. จุดหมายถึงพระสยามเทวาธิราช 106
(1 กรกฎาคม 2551)
11. โอกาสดีที่สุดในโลกที่จะผันวิกฤติเป็นโอกาสได้พระราชบารมี 112
(8 กรกฎาคม 2551)
12. ผ่าทางตันด้วยปัญญา และพระบารมี 121
(7 ธันวาคม 2551)

13. โอกาสสุดท้าย (8 เมษายน 2552)	128
14. มูลเหตุวิวาทประชาธิปไตยของทักษิณ (9 เมษายน 2552)	134
15. สมเพชคนไทยไม่มีปัญหา "ทางออกทางการเมือง" (4 มิถุนายน 2552)	142
16. ชาตินิไรท์ที่เพิ่ง ถึงจะมีสัญญาภาค (25 มิถุนายน 2552)	148
17. ทักษิณจะถึงมาต หากสัญญาภาคเกิดขึ้นเมื่อใด (28 มิถุนายน 2552)	154
18. 10 เหตุสัญญาภาค : โอกาสหรือหายนะของชาติ (2 กรกฎาคม 2552)	160
19. กษัตริย์ปราณีกับศาสตร์แห่งการปกครองประเทศ (27 ธันวาคม 2552)	166
20. ชาดปราณีกษัตริย์-รัฐนาวาจะอับปาง (3 มกราคม 2553)	174
21. เก่งมาจากไหนจึงไม่เอากษัตริย์ (6 มกราคม 2553)	180
22. ฝ่ายค้านในพระมหากษัตริย์ รัฐมนตรีของพรรค (13 มกราคม 2553)	186
23. รัฐมนตรี-รัฐมนตรีอังกฤษ (17 มกราคม 2553)	192
24. รัฐมนตรีอังกฤษผิดกับรัฐมนตรีไทย (24 มกราคม 2553)	198
25. ไม่มีรัฐมนตรีในพระเจ้าอยู่หัวในประเทศไทย (25 มกราคม 2553)	204
26. กายพิบัติขัดแจ้ง อันอาจเกิดขึ้นได้ทุกขณะ (3 กุมภาพันธ์ 2553)	210
27. จะรอให้นองเลือดเสียก่อน จึงจะป้องกันหรือ (18 กุมภาพันธ์ 2553)	218

แท้ที่จริง ทั้งฝิบญ ทั้งรัฐบาล ไม่ว่าจะยุคสมัยใด
ต่างก็แอบอ้างว่า จะปลดทุกข์ สร้างสุขให้ปวงราษฎร
ความไม่พอใจที่รัฐบาลตีแต่พุด แต่ไม่เห็นทำอะไรให้บ้านเมืองดีขึ้น
ก็เป็นเหตุให้ขบวนการฝิบญเติบโตขึ้น ถึงแม้ว่าฝิบญสมัยนั้น
จะมีโซเชียลมีเดียและการตลาด และเจ้าพ่อเทคโนโลยีสื่อสาร
ก็ยังทำให้ขบวนการฝิบญขยายตัวได้รวดเร็วถึงปานนั้น
นี่เป็น ฝิบญยุคดิจิทัล มีพลังมากกว่าไม่รู้ก็หมิ่นก็แสนเท่า
การไม่รู้จักตัดไฟแต่ต้นลม บ้านเมืองจึงตกอยู่ในสภานี้
ต้องถามว่า จะรอให้นองเลือดเสียก่อน จึงจะป้องกันหรืออย่างไร
จะรอให้คนไทยถูกบั่น ไข่มากันเลือดนองแผ่นดินเสียก่อน
จึงจะวิ่งไปเผาในหลวง ยังงั้นหรือ?

www.gppbook.com

ISBN : 978-616-526-095-4

9 786165 260954

ราคา ๑๕๐ บาท